

Rosens doft dock äfven dennas är,
Och behag med liljan systemn delar.

Underbara blommor voro de,
Ty som tärnors veka hjertan slogo
Deras hjertan, ljufva voro de,
Ty de greto mildt och huldt de logo.

Underbart i deras krets också
Vandrarne bröstet betogs, ty hvad han kände,
Var så gladt och vemodsfult ändå,
Fridfullt var och dock som oro brände.

10

166 MYRTEN.

Necken. Poetisk kalender. 1845

Myrten, veckla ut med lust din dunkelgröna
Krona, tärnans öga hvilat glad på dig!
Anlagsrik och hoppfull tycks hon fråga sig,
Om ej snart du skall de rika lockar kröna.

20

Lifvet sig i guldglans för dess blickar målar
Mellan rosor banan går, deröfver klar
Hvålfver sig en himmel, som ett moln ej har,
Med en sol, som städs i ljus och värme strålar.

Och förtröstansfull på dunkla myrten skådar
Tärnan, drömmer endast hur från hennes lock
Myrten tyder fröjd, men glömmet att han ock
Ifrån kistans lock död, qual och saknad bådar.

30

Hu, så hemskt de störas hjertats glada drömmar! –
Båfva ej du unga! – Öfver färgrik vår
Daggens silfverskir är skönt, och skönt en tår
Mildra skall den eld, som ur ditt öga strömmar.

Läs igenom tåren, läs om dina öden.
Ut i myrtens blad, se *lif* och *död* der står;
Mins som vemod döden genom lifvet går,
Lifvet såsom hopp om sällhet ler i döden

40

Och de båda gjutna i hvarandra kallas? –
Huru kallas det, säg ljufva tärna, när
Hjertat hoppas sällhet, men dock uppfyllt är
Utaf vemod! – Männ' det kärlek kallas?

50

167 UT- OCH INRIKES:

Saima n:o 52 24.XII 1844

Vid åtanken på det till hvila gående året är det väl anständigt att taga
en öfverblick af de mensklige ärendernas skick, så mångsidig som